

DIREKTIVA VIJEĆA

4. svibnja 1976.

o onečišćenju uzrokovanom ispuštanjem određenih opasnih tvari u vodeni okoliš Zajednice (76/464/EEZ)

(SL L 129, 18. maja 1976., str. 23 - 29.)

DIREKTIVA VIJEĆA od 4. svibnja 1976. o onečišćenju uzrokovanom ispuštanjem određenih opasnih tvari u vodeni okoliš Zajednice (76/464/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKE ZAJEDNICE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegove članke 100. i 235,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskoga i socijalnoga odbora²,

budući da postoji hitna potreba za općim i istodobnim djelovanjem država članica radi zaštite vodenog okoliša Zajednice od onečišćenja, a posebno onog uzrokovanog određenim nerazgradljivim, otrovnim i bioakumulacijskim tvarima,

budući da je nekoliko konvencija ili nacrt konvencija, uključujući Konvenciju o sprječavanju onečišćenja mora iz kopnenih izvora, nacrt Konvencije o zaštiti Rajne od kemijskog onečišćenja i nacrt Europske konvencije o zaštiti međunarodnih vodenih tokova od onečišćenja, doneseno u svrhu zaštite međunarodnih vodenih tokova i morskog okoliša od onečišćenja; budući da je važno osigurati usklađenu provedbu spomenutih konvencija,

budući da neusklađenost između odredaba o ispuštanju određenih opasnih tvari u vodeni okoliš, a koje se već primjenjuju ili su u pripremi u raznim državama članicama, može dovesti do nejednakih uvjeta tržišnog natjecanja i time izravno utjecati na funkcioniranje zajedničkog tržišta; budući da je, stoga, potrebno uskladiti zakone u tom području, kako je predviđeno u članku 100. Ugovora,

budući da se čini potrebnim u svrhu usklađivanja zakona popratiti ih akcijom na razini Zajednice tako da se jedan od ciljeva Zajednice u sferi zaštite okoliša i poboljšanja kakvoće života može postići sveobuhvatnijim propisima; budući da se neke određene odredbe u tom smislu trebaju stoga utvrditi; budući da se, kako Ugovorom nisu predviđene potrebne ovlasti u tu svrhu, poziva na članak 235. Ugovora,

budući da program djelovanja na okoliš Europske zajednice³ predviđa niz mjera zaštite slatkovodnih i morskih voda od određenih onečišćivača,

¹ SL EZ br. C 5, 8. 1. 1975, str. 62.

² SL EZ br. C 108, 15. 5. 1975, str. 76.

³ SL EZ br. C 112, 20. 12. 1973, str. 1.

budući da je, radi osiguranja učinkovite zaštite vodenog okoliša Zajednice, potrebno ustanoviti prvi popis, tzv. Listu I, određenih pojedinačnih tvari, koje su odabrane, uglavnom, na temelju toksičnosti, razgradljivosti i bioakumulacije, uz iznimku onih tvari za koje je dokazano da su biološki bezopasne ili koje brzo prelaze u biološki bezopasne tvari, te drugi popis, tzv. Listu II, koja sadrži tvari s nepoželjnim učinkom na vodeni okoliš, koji ipak može biti ograničen na dano područje i koji ovisi o obilježjima i smještaju voda u koje se one ispuštaju; budući da je svako ispuštanje ovih tvari trebalo biti podložno prethodnom ovlaštenju, u kojem se navode emisijske norme,

budući da se mora ukloniti onečišćenje uzrokovano ispuštanjem različitih opasnih tvari sa Liste I; budući da Vijeće treba, u određenom roku i na prijedlog Komisije, usvojiti granične vrijednosti koje emisijske norme ne smiju premašiti, te mjerne metode i rokove, koje postojeći ispusti moraju udovoljiti,

budući da su države članice obvezne primjenjivati spomenute granične vrijednosti, osim u slučaju kada država članica dokaže Komisiji, u skladu s postupkom praćenja utvrđenim od Vijeća, da je postignuta ciljana kakvoća, koju je utvrdilo Vijeće na prijedlog Komisije, i stalno održavana na cijelom području koje može biti pogođeno ispuštanjem zbog radnji koje je poduzela, među ostalim i ta zemlja članica ;

budući da je potrebno smanjiti onečišćenje voda uzrokovano tvarima sa Liste II; budući da države članice trebaju, u tu svrhu, ustanoviti programe koji uključuju ciljanu kakvoću voda i koji su izrađeni u skladu s direktivama Vijeća, ukoliko takve postoje; budući da se emisijske norme, koje se primjenjuju na ove tvari, trebaju izračunati na temelju spomenute ciljane kakvoće,

budući da se ova Direktiva, uz određene iznimke i preinake, treba primjenjivati na ispuštanja u podzemne vode, do usvajanja posebnih propisa Zajednice za ovaj predmet,

budući da jedna ili više država članica imaju mogućnost, pojedinačno ili zajednički, provesti strože mjere u odnosu na one predviđene ovom Direktivom,

budući da se treba sastaviti popis ispuštanja određenih posebno opasnih tvari u vodeni okoliš Zajednice, kako bi bilo poznato njihovo podrijetlo,

budući da se, može javiti potreba za preinakama i, prema potrebi, nadopunama Lista I i II, temeljem iskustva i ako je primjenjivo, to se može provesti premještanjem određenih tvari sa Liste II u Listu I,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Podložno članku 8. ova se Direktiva primjenjuje na:

- kopnene površinske vode
- teritorijalne vode
- unutarnje obalne vode i
- podzemne vode.

2. U smislu ove Direktive pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

- a) "kopnene površinske vode" jesu sve stajaće ili tekuće slatkovodne površinske vode, koje se nalaze na teritoriju jedne ili više država članica.
- b) "unutarnje obalne vode" jesu vode unutar polazne linije prema kojoj se određuje razgraničenje teritorijalnih morskih voda, a u slučaju vodenih tokova, dopiru do granice slatkovodnih voda.
- c) "granica slatkovodnih voda" je točka na vodotoku gdje, prilikom oseke i u razdoblju niskog vodostaja slatkovodnih voda, zbog prisutnosti morske vode dolazi do osjetnog povećanja slanosti.
- d) "ispuštanje" je unošenje tvari sa Liste I ili II u Dodatku, u vode navedene u stavku 1, uz iznimku:
- ispuštanja od jaružanja
 - operativnih ispuštanja iz brodova u teritorijalnim vodama
 - izbacivanje otpada iz brodova u teritorijalnim vodama.
- e) "onečišćenje" je ispuštanje izazvano ljudskim postupcima, izravno ili neizravno, tvari ili energije u vodeni okoliš, čije posljedice uzrokuju opasnost za ljudsko zdravlje, ugrožavaju životne resurse i vodene ekosustave, štete pogodnostima ili ometaju druge zakonske oblike korištenja voda.

Članak 2.

U skladu s ovom Direktivom, države članice poduzimaju odgovarajuće korake kako bi se uklonilo onečišćenje voda iz članka 1, uzrokovano opasnim tvarima iz obitelji i skupina tvari navedenih u Listi I Dodatka, te kako bi se smanjilo onečišćenje spomenutih voda, uzrokovano opasnim tvarima iz obitelji i skupina tvari navedenih u Listi II Dodatka. Odredbe ove Direktive predstavljaju tek prvi korak prema ostvarivanju spomenutih ciljeva.

Članak 3.

Što se tiče tvari koje pripadaju obiteljima i skupinama tvari sa Liste I, u daljnjem tekstu "tvari sa Liste I":

1. za svako ispuštanje u vode iz članka 1, koje bi moglo sadržavati neku od spomenutih tvari, potrebno je zatražiti odobrenje od nadležnog tijela države članice na koje se to odnosi;
2. u odobrenju se utvrđuju emisijske norme za ispuštanje spomenutih tvari u vode iz članka 1. i, ukoliko je potrebno radi provedbe ove Direktive, za ispuštanje spomenutih tvari u kanalizaciju;
3. u slučaju postojećih ispuštanja bilo koje takve tvari u vode iz članka 1., onečišćivači moraju zadovoljiti uvjete i rokove koji su utvrđeni u odobrenju. Spomenuti rok ne smije premašivati ograničenja utvrđena sukladno članku 6, stavku 4;
4. odobrenja se izdaju samo za ograničeno razdoblje. Mogu se obnoviti uzimajući u obzir promjene graničnih vrijednosti iz članka 6.

Članak 4.

1. Države članice primjenjuju sustav nulte emisije za ispuštanje tvari sa Liste I u podzemne vode.
2. U pogledu podzemnih voda, države članice primjenjuju odredbe ove Direktive koje se odnose na tvari iz obitelji i grupa tvari sadržanih u Listi II, u daljnjem tekstu "tvari sa Liste II".
3. Stavci 1. i 2. se ne primjenjuju na otpadne vode kućanstava, niti na ispuštanja u duboke, slane i neuporabive slojeve.
4. Odredbe ove Direktive, vezane uz podzemne vode, neće se više primjenjivati nakon provedbe zasebne Direktive o podzemnim vodama.

Članak 5.

1. Emisijske norme, utvrđene u odobrenju izdanom sukladno članku 3, će određivati:
 - a) maksimalnu koncentraciju tvari koja je dozvoljena kod ispuštanja. U slučaju razrjeđivanja, granična vrijednost, predviđena člankom 6, stavkom 1, točkom a), se dijeli s faktorom razrjeđenja;
 - b) maksimalnu količinu tvari, koja je dozvoljena kod ispuštanja, tijekom jednog ili više određenih vremenskih razdoblja. Spomenuta količina može biti, ako je to potrebno, izražena kao jedinica težine onečišćivača po jedinici karakterističnog elementa onečišćenja (npr. jedinica težine po jedinici sirovine ili po jedinici proizvoda).
2. Za svako odobrenje nadležno tijelo države članice na koju se to odnosi može, ako je potrebno, nametnuti strože emisijske norme, od onih koje proizlaze iz primjene graničnih vrijednosti, koje je Vijeće utvrdilo sukladno članku 6, uzimajući posebno u obzir toksičnost, razgradljivost i bioakumulaciju dotične tvari u odnosu na okoliš u koji se ispušta.
3. Ukoliko onečišćivač izjavi da nije u mogućnosti zadovoljiti zatražene emisijske norme ili ukoliko nadležno tijelo dotične države članice ustanovi takvo stanje, odobrenje će se odbiti.
4. Ukoliko se ne zadovolje emisijske norme, nadležno tijelo dotične države članice poduzima sve odgovarajuće korake kako bi se osiguralo ispunjavanje uvjeta potrebnih za odobrenje ili kako bi se, prema potrebi, zabranilo ispuštanje.

Članak 7.

1. Radi smanjenja onečišćenja voda iz članka 1. tvarima sa Liste II, države članice ustanovljuju programe za čiju provedbu primjenjuju osobito metode navedene u stavcima 2. i 3.
2. Za svako ispuštanje u vode iz članka 1. koje bi moglo sadržavati neku od tvari sa Liste II, potrebno je zatražiti odobrenje od nadležnog tijela države članice na koju se to odnosi. U odobrenju se određuju emisijske norme, utemeljene na ciljevima kakvoće koja se utvrđuje prema stavku 3.
3. Programi iz stavka 1. uključuju ciljeve kakvoće voda; oni se utvrđuju sukladno Direktivama Vijeća, ukoliko takve postoje.
4. Programi mogu, također, uključivati posebne odredbe kojima se uređuje sastav i uporaba tvari ili skupina tvari i proizvoda te se uzimaju u obzir najnovija, ekonomski ostvariva, tehnička dostignuća.
5. U programima se utvrđuju krajnji rokovi za njihovu primjenu.
6. Komisiji se dostavljaju sažeci programa i rezultati njihove provedbe.
7. Komisija, zajedno s državama članicama, redovito uspoređuje programe kako bi se osigurala dostatna usklađenost njihove provedbe. U tom smislu, Vijeću podnosi relevantne prijedloge, ukoliko ih smatra prikladnim.

Članak 8.

Države članice poduzimaju sve odgovarajuće korake kako provedbom mjera, usvojenih sukladno ovoj Direktivi, ne bi došlo do povećanog onečišćenja onih voda na koje se ne primjenjuje članak 1. Povrh toga, zabranjuju se svi akti kojima se, namjerno ili nenamjerno, izbjegavaju odredbe ove Direktive.

Članak 9.

Primjena mjera, poduzetih sukladno ovoj Direktivi, ne smije ni u kojem slučaju, izravno ili neizravno, dovesti do povećanog onečišćenja voda iz članka 1.

Članak 10.

Jedna ili više država članica mogu, po potrebi, pojedinačno ili zajednički, poduzeti strože mjere od onih predviđenih ovom Direktivom.

Članak 11.

Nadležno tijelo sastavlja popis ispuštanja u vode iz članka 1, koji bi mogao sadržavati tvari sa Liste I, na koje se emisijske norme mogu primjeniti.

Članak 12.

1. U roku od devet mjeseci Vijeće jednoglasno donosi odluku o svakom prijedlogu Komisije, dostavljenom sukladno članku 6, te o prijedlozima koji se odnose na primjenjive metode mjerenja. U roku od najviše dvije godine nakon notifikacije ove Direktive, Komisija podnosi prijedloge koji se odnose na početne serije tvari te na primjenjive metode mjerenja i rokove iz članka 6, stavka 4.

2. Gdje je god moguće, u roku od dvadeset i sedam mjeseci nakon notifikacije ove Direktive, Komisija prosljeđuje prve prijedloge, iznijete sukladno članku 7, stavku 7. Vijeće jednoglasno donosi odluku u roku od devet mjeseci.

Članak 13.

1. U intervalima od tri godine države članice će slati informacije Komisiji o primjeni ove Direktive, u obliku sektorskog izvještaja koji će također obuhvatiti druge povezane Direktive Zajednice. Ovaj izvještaj će biti sastavljen na osnovu upitnika ili nacрта kojeg je sastavila Komisija u skladu sa postupkom ustanovljenim člankom 6. Direktive 91/692/EEZ⁽¹⁾. Upitnik ili nacrt će se poslati državama članicama šest mjeseci prije početka perioda na koji se izvještaj odnosi. Izvještaj će se poslati Komisiji u roku od devet mjeseci od kraja trogodišnjeg perioda na koji se on odnosi.

Prvi izvještaj će se odnositi na period od 1993.-1995. godine, uključivo.

Komisija će objaviti izvještaj Zajednice o primjenjivanju Direktive u roku od devet mjeseci nakon primanja izvještaja država članica.

2. Informacije, dobivene kao posljedica primjene ovog članka, se koriste samo u svrhu u koju su zatražene.

3. Komisija i nadležna tijela država članica, njihovi dužnosnici i ostali službenici ne smiju otkriti informacije, dobivene sukladno ovoj Direktivi, koje su, zbog svoje prirode, zaštićene obvezom profesionalne tajne.

4. Odredbe iz stavka 2. i 3. ne sprječavaju objavljivanje općenitih informacija ili istraživanja, koja ne sadrže podatke vezane uz pojedinačna poduzeća ili udruženja poduzetnika.

¹ SL EZ br. L 377,31.12.1991, str.48.

Članak 14.

Na prijedlog Komisije, koji je podnesen na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, Vijeće preispituje i, prema potrebi, dopunjuje Liste I i II na temelju stečenog iskustva, uz eventualno premještanje određenih tvari sa Liste II u Listu I.

Članak 15.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

DODATAK**OBITELJI I SKUPINE TVARI SA LISTE I**

Lista I sadrži određene, pojedinačne tvari koje pripadaju sljedećim obiteljima i skupinama tvari, a odabrane su, uglavnom, na temelju njihove toksičnosti, razgradljivosti i bioakumulacije, uz iznimku onih tvari koje su biološki bezopasne ili koje brzo prelaze u biološki bezopasne tvari:

1. organohalogeni spojevi i tvari iz kojih mogu nastati takvi spojevi u vodenom okolišu
2. organofosforni spojevi
3. organokositrovi spojevi
4. tvari za koje je dokazano da imaju kancerogena svojstva ili poprimaju takva svojstva u vodenom okolišu¹
5. živa i živini spojevi
6. kadmij i kadmijevi spojevi
7. nerazgradljiva mineralna ulja i ugljikovodici naftnog podrijetla, a u svrhu provedbe članka 2, 8, 9. i 14. ove Direktive:
8. nerazgradljive sintetičke tvari koje imaju sposobnost plutanja i lebdenja u suspenziji ili koje mogu potonuti te ometati ostale načine korištenja vode.

OBITELJI I SKUPINE TVARI SA LISTE II

Lista II sadrži :

- tvari koje pripadaju obiteljima i skupinama tvari sa Liste I, za koje nisu određene granične vrijednosti prema članku 6. ove Direktive
- određene pojedinačne tvari i kategorije tvari koje pripadaju dolje navedenima obiteljima i skupinama tvari,

koje imaju nepoželjni učinak na vodeni okoliš. Učinak spomenutih tvari može, međutim, biti ograničen na jedno područje, a ovisi o obilježjima i smještaju prijemnih voda u koje se tvari ispuštaju.

Obitelji i skupine tvari koje su navedene u drugoj alineji:

1. Sljedeći metaloidi i metali te njihovi spojevi:

1. cink	6. selen	11. kositar	16. vanadij
2. bakar	7. arsen	12. barij	17. kobalt
3. nikal	8. antimon	13. berilij	18. talij
4. krom	9. molibden	14. bor	19. telur
5. olovo	10. titan	15. uran	20. srebro

2. Biocidi i njihovi derivati, ako nisu navedeni u Listi I

3. Tvari koje negativno djeluju na okus i/ili miris proizvoda iz vodenog okoliša, namijenjenog za ljudsku upotrebu, te spojevi koji mogu uzrokovati nastanak takvih tvari u vodi.

¹ Kancerogene tvari sa Liste II su uključene u kategoriju 4. istog popisa.

4. Otrovnii ili nerazgradljivi organosilicijevi spojevi te tvari iz kojih mogu nastati takvi spojevi u vodi, isključujući one koje su biološki bezopasne ili brzo prelaze u bezopasne tvari u vodi.
5. Anorganski spojevi fosfora i elementarni fosfor
6. Razgradljiva mineralna ulja i ugljikovodici naftnog podrijetla
7. Cijanidi, fluoridi
8. Tvari koje negativno utječu na režim kisika, a posebno: amonij i nitriti.

Izjava u vezi s člankom 8.

U vezi s ispuštanjem otpadnih voda kroz cjevovode u otvoreno more, države članice se obvezuju da će navesti posebne uvjete, koji neće biti blaži od onih nametnutih ovom Direktivom.